Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Emil Aarestrups samlede skrifter

Citation: Aarestrup, Emil: ”Emil Aarestrups samlede skrifter”, i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare02val-shoot-idm140352655234752.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

TILGIV MIG, KJÆRE VEN, AT EI FORLÆNGST JEG TAKKED

*

Tilgiv mig, kjære Ven, at ei forlængst jeg takked
For Dine Breve, for Din Poesie,
- Champagneknaldet af et indeklemt Genie -
De gode Sager fra Din Disk,
Din Viin, Din Kaffe, Sennop, Kryderie,
Kort, Alt hvad Du med Venskab sammenpakked,
Og - lad mig ikke glemme noget - bi!
Orangerne med Sødt og Syrligt i,
Hvorover Børnene rev Hovdet af hinanden,
Og hvorfor Hilsen viftes over Stranden!
Men allermest for Kassen, for den anden,
For dette Kraftbeviis paa Smagens Sympathie,
Din Grethes rosenrøde Sommerphantasie,
Den lette, nydelige, lille,
Og dog saa ærbar smægtende og stille,
For Himlen meer end Jorden skabte, Hat.
En kroget, rynket Cactus bukler
Ei mere stolt sin Ætherblomst for Vinden,
Og Ørkenens Kameel paa sine Pukler
Ei løfter mere strunk Cirkasserinden,
End min bedagede og fregnedbrune Skat
Den lyserøde Silkehat.
O, at Din Grethe vor Beundring saae,
Og ikke vilde vor Taksigelse forsmaae!
For Kassen, Foret, Pullen, Skyggen,
For Sløiferne, som sig om Hagen fæste,
Kort, for den hele Blomstudfoldning,
Der kom hertil i god Beholdning!
127 /: Min Kone, Redacteur af dette Blad,
Saavelsom næsten Alt, jeg giver ud i Trykken,.
Med min sin Hilsen mig forene bad,
Sin kjærligste, sin allerbedste! :/
Du selv, min Ven, kan ei forstaae
- Gid Du Erfaringen maa sildig naae! -
Hvordan en Mand, hvis hulde anden Part
Har nogetnær afblomstret snart,
Hvordan han føler sig tilmode,
Taknemmelig i Hjerte og i Hoede,
Naar ved et Trylleslag af Konstens Haand
Et Taskenspillerie af Modens Aand,
Hans Halvdeel bliver ligesom lakeret,
Forfrisket, pyntet og moderniseret.

At Dig endnu den kedelige Knast,
Da Du forleden skrev mig, var til Last
og piinte med sit intetsigende Bombast,
Der ikke lod sig jage bort i Hast,
Var lumpent, royalistisk, krast -
Dog haaber jeg for Alvor, fuldt og fast,
- Dit Brev dateertes 12te Mai -
At den for Tiden er der ei,
Men alt for længesiden gik sin Vei,
Og at Du, dobbelt frisk og glad,
Saa humoristisk lykkelig, saa - Du veed selv nok hvad -
Som nogen Mand i Axelstad
Med kraftfuld Læg og Skulderblad,
I alle Maader bær Dig ad;
Halværgerlig, at midt i Dine Guders Dyrkning"
Hvor mindste Kedsomhed er Solformørkning,

128 Du maa befatte Dig med dette Væv,
Med disse Rum og Tankeskræv,
Jeg, som en Edderkop,
Har af mit Blækhorn haspet op.
Jeg er i frygteligt Humeur;
Jeg troer, jeg døer.
Ak, skal det Haab, som os forfrisked,
Den Mulighed, en overgiven Alf os hvidsked,
At Du og hun - Din Perle - paa en lille Tour
Maaskee besøgte os, vort ringe Skuur,
Og Lollands smilende Natur,
Skal det tilintetgjøres af en sur,
Fortredelig, luguber Trold,
Et underfundigt, sky, balstyrigt Asen,
Der lægger Dig en Klods om Hasen?
Saa Fanden i Vold
Med alle Pulvere og alle Piller
Og alle Doctere og Apothekerbøtter,
Hvorpaa den hele Medicin sig støtter!
Men dette Anathem jeg strax formilder
Og til Velsignelse og Priis forvandler,
Saasnart jeg veed - hvorom dog Sagen vigtigst handler -
At Du er karsk! - Det Øvrige, det kommer -
Hvor glædeligt for mig, hvor trøsteligt, hvis alt

I

Sommer!
Din Emil Aarestrup
P. S. Hils dem, Du kjender
Af mine Venner.
Til
Christian Petersen.

*